

schildpad tot een nieuwe soort behoort; ook is hij zich in Berg en Terblijt gaan vergewissen dat het fossiel daar kortelings uitgegraven was.

De onderhandelingen met de heer Ubaghs over een aankoop liepen op niets uit; Ubaghs wilde zelf de nieuwe soort eerst beschrijven en benoemen. Hij verklaarde echter in een schrijven van 29 Maart 1877³⁾ dat bij eventuele verkoop Leiden de voorkeur zal hebben tegen een prijs die alsdan door derden voor het fossiel geboden wordt. De beschrijving van de nieuwe schildpadsoort is door Ubaghs gedaan in 1879 in zijn „Description géologique et paléontologique du Sol du Limbourg” pg 249—264, pl. VI—VII.

In de laatste alinea benoemt hij de nieuwe soort naar Guillaume Suyckerbuyck, die dit pronkstuk van hem gekocht heeft om het 25 Januari 1879 aan het museum te Brussel te schenken. Thans bevindt het zich nog aldaar in het tegenwoordige Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen, met het opschrift:

Glyptochelone Suyckerbuyki (Ubaghs)
Type.

Ontdekt te Valkenburg. Opgesteld in 1885.
Gift van Mr de Suyck.⁴⁾

Of Ubaghs zich aan zijn afspraak gehouden heeft en ook Leiden zijn schildpad heeft aangeboden, was niet te achterhalen; noch in de archiefstukken van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie, noch in die van het Rijksmuseum voor Geologie was hierover iets te vinden.

VERSLAGEN VAN DE MAANDVERGADERINGEN te Maastricht op 5 October 1955.

Namens de werkgroep — Prof. Dr J. Prick, Mevr. Prick-Hoefnagels en de heren L. Gregoire, J. L. H. Willems en J. Janssen — hield Prof. Prick zijn aangekondigde lezing: „Beschouwingen over het geslacht Orchis”, die werd toegelicht door vele prachtige lichtbeelden. Het zeer interessante betoog werd door de vele aan-

wezigen — meer dan 70 dames en heren, onder wie de Commissaris der Koningin, Dr F. J. M. A. H. Houben — met de grootste spanning gevolgd. De nieuwe ideeën omtrent het geslacht Orchis, door spreker ontwikkeld, zullen in een tweetal artikelen in de volgende maandbladen worden uitgewerkt. Met een welgemeend dankwoord sloot de voorzitter, dokter Willemse, om half tien de vergadering.

te Heerlen op Woensdag 12 October 1955.

Aanwezig Mej. Sterken en de heren: Hein, Br. Arnoud, Br. Richards, Vijgen, van Loo, van der Kruk, Mulders, Dijkstra.

Br. Richards vertoont een fraaie fasciatie (bandvormig) van een melkdistel (*Sonchus*) en duifkruid (*Scabiosa columbaria*) waarbij de bloem doorgesloten is en een aantal stengeltjes met bloemen heeft. (kloek met kuikens) De heer Van Loo heeft een zonnebloem (*Helianthus decapetala*) meegebracht, waarvan de topbloem verdubbeld is. Ook een vorm van bandvorming. Bovengenoemde verschijnselen werden uitvoerig verklaard. De heer Mulders heeft een fraai exemplaar meegebracht van Pinna, een krijtfossiel. Ten slotte houdt Dr Dijkstra een inleiding over de stratigrafie van het Ned. carboon.

HOE SNEL VLIEGT EEN VLEERMUIS?

Dit vast te stellen is niet gemakkelijk, daar vleermuizen voortdurend van richting veranderen. Bovendien vliegt een vleermuis slechts zelden over dag. Toch is het Prof. Kolb uit Bamberg gelukt één keer de vliegsnelheid vrij nauwkeurig vast te stellen. Hij volgde op een avond met zijn auto een vleermuis (waarschijnlijk *Nyctalus noctula*), die boven een weg vloog, die leidde door een bos in de buurt van Nürnberg. De weg was $\frac{1}{2}$ km lang. De auto hield gelijke vaart met de vlucht van de vleermuis en wees over de hele lengte van de weg een snelheid van 50 km aan. Dus een snelheid, die niet geringer is dan die van vele vogels.

(Säugetierkundliche Mitteilungen Bd 3
H 4, 1 Oktober 1955).

⁴⁾ De heer Suyckerbuyck heeft later zijn naam veranderd in de Suyck.